

Innehåller också ändringar av förbindelsevillkoren för ersättning för djurens välbefinnande (2.4.2015)

FÖRBINDELSEVILLKOR FÖR ERSÄTTNING FÖR DJURENS VÄLBEFINNANDE 2015–2016

Förutsättningarna för att ingå förbindelse

Den förbindelse som ingås år 2015 omfattar perioden 1.5.2015–31.12.2016. Förbindelsen kan ingås senast 12.5.2015 i Viputjänsten eller på blankett 472. Följande chans att ansöka om en förbindelse infaller i november 2016, och den förbindelsen omfattar år 2017. Det betyder att förbindelsetiden i fortsättningen är ett enda kalenderår. Jordbrukaren kan välja önskat antal åtgärder för den djurart som förbindelsen gäller. Vid valet av åtgärder ska produktionsinriktningen och produktionsbyggnadernas tekniska egenskaper beaktas. Jordbrukaren kan förbinda sig att genomföra åtgärder för en eller flera djurarter. Valet av åtgärder är förknippat med vissa begränsningar när det gäller gårdar med ekologisk husdjursproduktion och överlappande åtgärder. Förbindelsevillkoren för de åtgärder som valts ska börja uppfyllas 1.5.2015, utom för åtgärderna 4.4 (Stimulerande föremål för fjäderfä) och 4.5 (Nivåer, ramper och sittpinnar): för deras del ska förbindelsevillkoren börja uppfyllas 13.5.2015.

Ansökan om ersättning för välbefinnande

För att få ersättning för djurens välbefinnande ska jordbrukaren årligen lämna in en e-ansökan om ersättningen via Viputjänsten. Det är också möjligt att ansöka om ersättningen på papper, då ska blankett 472 ges in till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet. Ersättning för tiden 1.5.2015–31.12.2015 ska sökas senast 12.5.2015. Ersättning för år 2016 ska sökas i april 2016, men nya förbindelser ingås inte för år 2016. *När ersättning för djurens välbefinnande söks ska jordbrukaren under båda ersättningsåren (1.5–31.12.2015 och 1.1–31.12.2016) inneha i genomsnitt åtminstone det i tabell 1 nämnda antalet djur av en djurart som berättigar till förbindelsen. I fråga om svin och fjäderfä är dock produktionsuppehåll som utgör ett normalt inslag inom produktionsinriktningen tillåtna.*

Jordbrukaren ska varje dag inneha djur av den djurart som förbindelsen omfattar. Produktionsuppehåll som utgör normala inslag i produktionsinriktningen och andra tillfälliga godtagbara skäl utgör undantag från denna regel.

Tabell 1. Minimiantal djur i förbindelsen om ersättning för djurens välbefinnande:

<i>Djurart</i>	<i>Djurenheter (de) som krävs</i>	<i>Djurart</i>	<i>Djurenheter (de) som krävs</i>
Nötkreatur	15	Broilrar	70 (10 000 st.)
Svin	15	Hönor	14 (1 000 st.)
Får	5	Kalkoner	60 (2 000 st.)
Getter	5		

Frångående av åtgärder och frånträdande av förbindelsen

Jordbrukaren ska frånga en åtgärd som han eller hon har valt och betala tillbaka den ersättning för välbefinnande som har betalats för den, om

- 1) gården under förbindelseperioden frångår den husdjursproduktion för vilken åtgärden valts,
- 2) det sker sådana förändringar i förhållandena för husdjursproduktionen på gården att de villkor som gäller den åtgärd som valts inte längre kan uppfyllas eller
- 3) djurantalet minskar så att det djurantal som krävs *i genomsnitt* i förbindelsevillkoren inte längre uppnås.

Exempel: Jordbrukaren har valt åtgärd 1.3b, som är avsedd för över 12 månader gamla tjurar. Gården har emellertid för avsikt att sluta hålla tjurar och fortsätta hålla mjölkkor, varvid förmedlingen tar hand om tjurkalvarna. I den situationen kan stöd för åtgärd 1.3b inte betalas, och den ersättning för djurens välbefinnande som eventuellt har betalats ut återkrävs.

Om jordbrukaren valt en åtgärd som är olämplig för produktionsinriktningen, ska åtgärden frångås under förbindelseperioden. Jordbrukaren ska i så fall betala tillbaka den ersättning för välbefinnande som betalats för den. Åtgärderna kan frångås till följd av ett oöverstigit hinder (exempel: arbetsförmåga, eldsvåda i produktionsbyggnaden), men detta kan medföra följder för betalningen av ersättning. Sedvanliga överföringar av besittningen av en hel gård, såsom generationsväxlingar, är en godtagbar anledning till att förbindelsen överförs (blankett 473). Då ska den övertagande jordbrukaren (= förvärvaren) fortsätta att genomföra åtgärderna enligt förbindelsen till förbindelseperiodens slut.

Om förbindelsen frånträds i strid med förbindelsevillkoren återkrävs den utbetalda ersättningen, och en två år lång karenstid fastställs för jordbrukaren. Medan karenstiden pågår är det inte möjligt för jordbrukaren att ingå en ny förbindelse om ersättning för välbefinnande för djurarten i fråga. *Jordbrukaren ska omedelbart eller inom 10 arbetsdagar anmäla förändringar som skett i de förutsättningar som gäller betalning av ersättning för välbefinnande. En anmälan om oöverstigit hinder eller om överföring av förbindelsen ska göras inom 15 arbetsdagar.*

Övriga krav

Stödtagaren ska vara aktiv jordbrukare i den bemärkelse som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013 och i de mer detaljerade nationella författningar som har utfärdats med stöd av den. De närmare definitionerna finns i Ansökningsguide för jordbrukarstöd 2015. Det förutsätts inte att jordbrukaren besitter en viss minimiareal åker eller mark av något annat slag. Förbindelsen omfattar alla djur av den valda djurarten som hålls under ett och samma lägenhetssignum. Det betyder att en åtgärd inte kan väljas, om den inte går att genomföra i alla byggnader där det finns djur som omfattas av åtgärden. Villkoren för den åtgärd som valts ska uppfyllas också i fråga om sådana djur som har placerats utanför gården men som sökanden har i sin besittning.

Tvårvillkoren, djurskyddslagen och djurskyddsförordningen ska följas

Ett krav för beviljande av ersättning för djurens välbefinnande är att tvårvillkoren iakttas. Våren 2015 kommer en guide om tvårvillkoren som gäller den nya programperioden 2014–2020 att publiceras på webbplatserna mavi.fi och evira.fi. Guiden innehåller både Landsbygdsverkets och Livsmedelssäkerhetsverket Eviras (senare Evira) delar av tvårvillkoren. Minneslistor över de samlade krav som anknyter till tvårvillkoren skickades till jordbrukarna i mars 2015. De författningar som jordbrukarna förbinder sig att iaktta i form av tvårvillkor uppräknas i guiden om tvårvillkor.

Den som ansöker om ersättning för välbefinnande ska också iaktta djurskyddslagen och djurskyddsförordningen. Om åtalsprövning som hänför sig till djurskydd har inletts till följd av en kontroll som utförts på gården, ska utbetalningen av ersättning avbrytas. Om ersättningstagaren eller en familjemedlem som bedriver företagsverksamhet tillsammans med ersättningstagaren döms för ett brott som är relaterat till djurskydd, ska ersättningen för välbefinnande återkrävas eller betalas den inte ut för det kalenderår under vilket gärningen konstaterades vid en kontroll.

Beräkning av ersättningsbeloppet

Det är en förutsättning för ersättningen att bestämmelserna om märkning och registrering av djur iakttas. De gällande bestämmelserna och anvisningarna finns på webbplatsen evira.fi. I fråga om nötkreatur, får och getter förkastas vid kontroll ett djur som är stödberättigande (eller eventuellt skulle vara stödberättigande under stödåret) inom den åtgärd som valts, om djuret har märkts eller registrerats felaktigt. För att kunna få ersättning ska sökanden anmäla svinen till svinregistret enligt Eviras anvisningar: en almälan om djurantalet ska ges in 3 gånger per år, och den ska ange

antalet svin den första dagen i respektive månad. Den gårdsspecifika djurförteckningen över fjäderfån ska hållas uppdaterad.

Ersättningen för välbefinnande betalas på nöt-, får- och getgårdar på basis av det genomsnittliga djurantal som fås ur Eviras djurregister. På svingårdar beräknas djurantalet som ett medeltal för den första dagen i varje månad efter att de två månaderna med det minsta djurantalet har uteslutits. På fjäderfågårdar beräknas djurantalet som ett medeltal för den första dagen i varje månad efter att de fyra månaderna med det minsta djurantalet har uteslutits. Svin- och fjäderfågårdar ska föra bok över djurantalet i respektive djurkategori den första dagen i varje månad. De faktiska djurantalen i varje djurkategori ska anmälas före utgången av januari året efter stödåret, antingen i Viputjänsten eller på blankett 179. På svingårdar ska man som djurkategorier använda de kategorier som ingår i Eviras svinregister (gris, slaktsvin, ungt avelssvin, sugga, galt).

År 2015 är beräkningsperioden för djurantalet 1.5–31.12, därefter är den ett kalenderår. Ersättningen beräknas på basis av djurenhetskoefficienterna i tabell 2 och de belopp för respektive åtgärd som anges i tabell 3. Ersättningen för år 2015 betalas i en enda post våren 2016. Ersättningen för år 2016 betalas i två poster (hösten 2016 och våren 2017).

Tabell 2. Djurantalen omvandlas till djurenheter i enlighet med koefficienterna i tabellen.

Djurart	Djurenheter (de)
Tjurar, kor och andra nötkreatur äldre än 2 år	1,0
Nötkreatur 6 månader–högst 2 år	0,6
Nötkreatur under 6 månader	0,4
Får och getter (över 1 år)	0,2
Lamm och killingar (över 3 månader)	0,06
Suggor	0,5
Övriga svin	0,3
Värphöns	0,014
Broilrar	0,007
Kalkoner	0,03

Tabell 3. Ersättningsbeloppet per åtgärd

Åtgärd	Ersättning € / de
Åtgärder för nötkreatur	
1.1 Utfodring och skötsel av nötkreatur	11
1.2a Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls I	439
1.2b Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar	292

hålls II	
1.2c Förbättrande av de förhållanden under vilka dikokalvar hålls	234
1.3a Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 6 månader gamla nötkreatur hålls	43
1.3b Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 12 månader gamla nötkreatur av hankön hålls	126
1.4a Betesgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för nötkreatur	46
1.4b Långvarigare betesgång under betesperioden för nötkreatur	24
1.5a Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för mjölkkor och dikor	15
1.5b Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur	15
Åtgärder för svin	
2.1 Utfodring och skötsel av svin	7
2.2 Utomhusvistelse för sinsuggor och gyltor	33
2.3 Förbättrande av de förhållanden under vilka suggor och gyltor hålls	38
2.4 Förbättrande av grisningsförhållandena för suggor och gyltor	349
2.5 Ströade boxar för slaktsvin och avvanda grisar	59
2.6a Smärtlindring för smågrisar av hankön före och efter kirurgisk kastrering	27
2.6b Immunokastrering av slaktsvin	81
2.7 Stimulans för svin	13
2.8 Sjuk- och behandlingsboxar för svin	19
Åtgärder för får och getter	
3.1 Utfodring av får och getter	10
3.2 Förbättrande av de förhållanden under vilka får och getter hålls	55
3.3 Skötsel av får och getter (ersättning för får och getter)	51 € / 33 €
3.4a Betesgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för får och getter	33
3.4b Långvarigare betesgång under betesperioden för får och getter	8
Åtgärder för fjäderfä	
4.1 Utfodring och skötsel av fjäderfä	8
4.2 Förbättrande av de förhållanden under vilka broilrar och kalkoner hålls	10
4.3 Förbättrande av luftkvaliteten i värphönserier	5
4.4 Stimulerande föremål för fjäderfä	7
4.5 Nivåer, ramper och sittpinnar för fjäderfä (ersättning för	11 € / 14 € / 34 €

höns, kalkoner och broilrar)	
4.6 Utomhusvistelse för höns och kalkoner	16

Ersättningen per djurenhet beräknas endast på basis av de djur som åtgärden omfattar. Minimiantalet djur betraktas utgående från det sammanlagda antalet djur av djurarten på gården. Om minimiantalet uppfylls, finns det inte någon undre gräns för antalet djur inom en åtgärd.

Exempel: En mjölkgård har 70 kor plus ungboskap, i genomsnitt 100 de. Gården föder själv upp bara de kokalvar som behövs för rekrytering (25 st.), de andra går till förmedlingen. Enligt nötdjursregistret har gården under stödperioden 15 kalvar som är yngre än 6 månader. De motsvarar 0,4 de x 15 st. = 6 djurenheter. Gården har valt åtgärd 1.2a och får i ersättning för välbefinnande 6 de x 439 € = 2 234 €.

Om gården väljer åtgärd 1.4b (Långvarigare betesgång under betesperioden för nötkreatur) som gäller nötkreatur som är minst 6 månader gamla, blir gårdens ersättning för välbefinnande 94 de x 24 € = 2 256 €.

1. ÅTGÄRDER FÖR NÖTKREATUR

Minimiantalet nötkreatur som en gård ska ha för att kunna ingå förbindelsen är 15 djurenheter, och det ska i genomsnitt uppfyllas under båda förbindelseåren. Tillfälligtvis kan djurantalet vara lägre än så, men det genomsnittliga djurantalet ska uppfyllas.

1.1. Utfodring och skötsel av nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur. Miniminivån för åtgärden är 5 § 1 mom. i djurskyddslagen (247/1996), 4 § 2 mom. och 9 § 1 mom. i djurskyddförordningen (396/1996) samt 5 § 2 mom., 6 § 2–4 mom. och 13 § i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur (592/2010).

Följande skriftliga planer krävs inom åtgärden:

a) Utfodringsplan: För utfodring av nötkreaturen ska det för varje djurkategori finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och grovfoderanalyser (*med undantag av grovfodren betesgräs och halm*) och där djurens tillväxt, produktionsnivå eller produktionsstadium har beaktats. På gårdar med mjölkkor ska också djurens avkastning beaktas i utfodringsplanen (besättningens mjölmängder ska mätas med högst åtta veckors mellanrum), med andra ord ska uppföljning av avkastningen ske. För köttnot, dikor och dikokvigor ska det för varje djurkategori finnas en utfodringsplan där respektive skede i produktionsperioden

(**näringsämnesbehovet och dagstillväxten**) har beaktats. Kalvar som är minst en månad gamla ska beaktas i en egen punkt i utfodringsplanen för nötkreatur.

b) Plan i händelse av funktionsstörningar: Gårdar med nötkreatur ska i händelse av funktionsstörningar ha en skriftlig plan som hålls uppdaterad och där de åtgärder anges som ska vidtas under ett el- eller vattenavbrott. Om det på djurhållningsplatsen finns ett utfodrings-, vattnings- eller mjölkningssystem eller något annat motsvarande system som djurens välbefinnande är beroende av, ska planen även innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas under störningar i utrustningens funktion.

Nötkreaturens ska ha tillgång till tillräckligt med grovfoder och alla djur ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Med hjälp av konditionsklassificering kan man ge akt på att djuren får lagom med näring. Nötkreaturens ska hållas rena. Dessutom ska foder- och utfodringshygien vara god. Utfodringen ska genomföras så att fodret inte innehåller orenheter.

Djur får inte hållas ensamma, om inte sjukdom, skada, aggressivt beteende eller någon annan grundad och godtagbar anledning förutsätter detta. Över åtta månader gamla nötkreatur av olika kön, fränsett stutar och avelstjurar, får inte hållas i samma box eller rastgård eller på samma betesmark. Köttnot får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta. Exempelvis inseminering och veterinär- eller klövvårdarbesök är godtagbara anledningar.

Om det inte är möjligt att tillgodose djurens välbefinnande utan elektricitet, ska gårdar med nötkreatur i händelse av elavbrott ha beredskap att koppla in reservkraft, med vars hjälp vattning, mjölkning, utfodring, ventilation och utgödsling vid behov kan fungera. I kalla lösdriftstallar ska vattenbehållarna eller vattningssystemen vara uppvärmbara, och det ska finnas ett reservsystem också för detta.

Ersättningen för åtgärden baseras på kostnaderna för planerna och foderanalyserna.

1.2. Åtgärder för förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls

Gården kan välja att genomföra ett av de följande tre alternativen. En gård som har bara dikor kan inte välja vare sig åtgärd 1.2a eller åtgärd 1.2b. Som miniminivå för åtgärderna ska 5 § 1 mom. och 26 a § 1 och 2 mom. i djurskyddslagen, 20 § i lagen om medicinsk behandling av djur (387/2014), 1 § 4 mom., 4 § 1 mom., 8 §, 9 § 1 mom. och 23 § 1 mom. 7 punkten i djurskyddsförordningen samt 4 § 1 mom., 7 §, 12 § 3 mom., 13 § och 16 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

1.2 a) Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls I (med utrymmeskrav)

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är yngre än 6 månader. Gårdar som har bara dikor kan inte välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla kalvar som är yngre än 6 månader.

Kalvar som är minst en månad gamla ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. Utrymmeskraven i fråga om kalvar anges i tabell 4. En kalv som avskilts från gruppen ska kunna se andra nötkreatur. Kalven ska återplaceras i gruppboxen, när det inte längre finns anledning att avskilja kalven från gruppen. Det är inte tillåtet att i en och samma box hålla djur vars ålder skiljer sig markant från varandra eller som annars befinner sig långt från varandra på den sociala rangskalan. Ett undantag från detta gäller kor och dikor som hålls tillsammans med kalvar. Också i detta fall ska kalvarna ha tillgång till så stora ytor som anges i tabellen (t.ex. en kalvgömma som är inhägnad och som mödrarna inte kan ta sig in i).

Tabell 4: Utrymmeskrav för gruppboxar för kalvar

Kalvens ålder (mån.)	yta (m ² /djur)	varav helt golv (m ² /djur)
1–3	1,8	0,9
3–6	2,25	1,1

Liggplatsen *i gruppboxar* ska vara välströad och mjuk och ha helt golv. En kalv som får mjölk eller mjölknäring att dricka ska få vätskan genom att suga. En kalv som är över en vecka gammal ska hela tiden ha tillgång till grovfoder. Om kalven avhornas får hornlagret förstöras endast med användning av adekvat lugnande behandling, bedövning och smärtlindring som ges av veterinär i samband med avhorningen.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet, det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför och veterinärvodena.

1.2 b) Förbättrande av de förhållanden under vilka kalvar hålls II (utan utrymmeskrav)

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är yngre än 6 månader. Gårdar som har bara dikor kan inte välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla kalvar som är yngre än 6 månader. Gården

ska emellertid uppfylla den grundläggande lagstiftningens utrymmeskrav i fråga om gruppboxar (1,5–1,8 m²/kalv).

Kalvar som är minst en månad gamla ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. En kalv som avskilts från gruppen ska kunna se andra nötkreatur. Kalven ska återplaceras i gruppboxen, när det inte längre finns anledning att avskilja kalven från gruppen. Det är inte tillåtet att i en och samma box hålla djur vars ålder skiljer sig markant från varandra eller som annars befinner sig långt från varandra på den sociala rangskalan. Ett undantag från detta gäller kor och dikor som hålls tillsammans med kalvar. Liggplatsen *i gruppboxar* ska vara välströad och mjuk och ha helt golv. En kalv som får mjölk eller mjölknäring att dricka ska få vätskan genom att suga. En kalv som är över en vecka gammal ska hela tiden ha tillgång till grovfoder. Om kalven avhornas får hornlagret förstöras endast med användning av adekvat lugnande behandling, bedövning och smärtlindring som ges av veterinär i samband med avhorningen.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet, det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför och veterinärvodena.

1.2 c) Förbättrande av de förhållanden under vilka dikokalvar hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om dikogårdens alla dikokalvar som är yngre än 6 månader. Gårdar som har bara dikor kan välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla dikokalvar som är yngre än 6 månader.

En kalv som är över en vecka gammal ska hela tiden ha tillgång till grovfoder. Modern och kalven ska ha sammanlagt minst 10 m² till sitt förfogande fram till avvänjningen. Ytan kan inbegripa kalvgömma och liggbås för mödrar.

I lösdriftsstall med liggbås ska kalvarna ha så många liggplatser till sitt förfogande att de inte behöver ligga på gödselgången eller i samma bås med mödrarna. Kalvarnas liggplatser och eventuella kalvgömmor ska vara välströade och mjuka och ha helt golv. Under den tid mödrarna och kalvarna går på bete gäller kraven angående liggplatsen inte.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

1.3 Förbättrande av de förhållanden under vilka nötkreatur hålls

Åtgärder som gäller de förhållanden under vilka nötkreatur hålls kan inte väljas av gårdar som har enbart sådana nötkreatur som föds upp utomhus året runt.

Jordbrukaren kan välja antingen alternativ a eller alternativ b. Som miniminivå för åtgärderna ska 1 § 4 mom. och 4 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 4 § 1 mom. och 8 § i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

1.3 a) Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 6 månader gamla nötkreatur hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla.

För varje nötkreatur ska det finnas en välströad och mjuk liggplats med helt golv. Kötnöt får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

1.3 b) Förbättrande av de förhållanden under vilka minst 12 månader gamla nötkreatur av hankön hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur av hankön som är åtminstone 12 månader gamla. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur av hankön som är åtminstone 12 månader gamla.

Nötkreatur av hankön som är minst 12 månader gamla ska ha en välströad och mjuk liggplats med helt golv, eller också ska liggplatserna i boxar med spaltgolv göras bekvämare med gummimatta, gummibeklädda stavar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare. De konstruktioner som används för att göra golvet mjukare ska hållas i skick och vid behov bytas ut.

I gruppboxar ska varje nötkreatur i varma stallar ha ett utrymme på minst 4,5 m² och i kalla stallar minst 6,5 m². Om djuren får röra sig fritt mellan olika byggnader kan man som yta räkna byggnadernas sammanlagda täckta yta, t.ex. utfodringshallens och ligghallens sammanlagda yta. Nötkreatur av hankön får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som uppkommer i och med att det blir nödvändigt att minska djurantalet. I stallar med spaltgolv uppkommer också kostnader för användning av konstruktioner som gör golvet mjukare.

1.4 Betesgång och rastning för nötkreatur

Jordbrukaren kan välja antingen alternativ a eller alternativ b. Villkor som anknyter till betesgång och/eller rastning kan inte väljas av gårdar som har enbart sådana nötkreatur som föds upp utomhus året runt. En gård som har en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion i fråga om nötkreatur kan inte välja åtgärder som gäller betesgång och rastning för nötkreatur. Som miniminivå för åtgärderna ska 10 och 17 § i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

1.4 a) Betesgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla.

Nötkreatur som är minst 6 månader gamla ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 60 dagar. Betesgången för tjurar får bytas ut mot rastning i rastgård. Nötkreaturen ska rastas utomhus också utanför betesperioden minst två gånger per vecka, om vädret tillåter. Rastgårdens yta per nötkreatur som hålls i rastgården ska vara minst 6 m². Ytan ska dock vara minst 50 m².

Det ska föras journal över betesgång och rastning. Av journalen ska framgå när respektive djurkategori har vistats utomhus. Förhållandena i fråga om rastgården och betet ska vara sådana att djuren går ut. Betesgången och rastningen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som betesgången och rastningen orsakar.

1.4 b) Långvarigare betesgång under betesperioden för nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur som är åtminstone 6 månader gamla, med undantag av tjurar. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur av honkön som är åtminstone 6 månader gamla

Nötkreatur som är minst 6 månader gamla, med undantag av tjurar, ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 90 dagar. Det ska föras journal över betesgången. Av journalen ska framgå när respektive djurkategori har vistats utomhus. Förhållandena i fråga om betet ska vara sådana att djuren går ut. Betesgången får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som betesgången orsakar.

1.5 Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar

Jordbrukaren kan välja antingen alternativ a eller alternativ b eller båda alternativen. Om jordbrukaren väljer att genomföra båda alternativen på sin gård, räknas de som separata åtgärder.

Som miniminivå för åtgärderna ska 5 § 1 mom. i djurskyddslagen, 1 § 4 mom., 4 § 1 mom. och 11 § i djurskyddsförordningen samt 4 § 1 mom., 7 § och 11 § 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av nötkreatur iakttas.

Sjuka eller skadade djur ska flyttas till en sjuk- och behandlingsbox. Kvigor och kor ska flyttas till en kalvningsbox när kalvningen är nära förestående.

Exempel: Gården har 70 mjölkkor, 40 nötkreatur som är yngre än 12 månader (ej kalvar som är yngre än 2 månader) och 40 nötkreatur som är åtminstone 12 månader gamla (ej mjölkkor). Alternativ:

- 1) gården väljer åtgärd 1.5a -> det boxutrymme som behövs är $4 \times 11 \text{ m}^2 = 44 \text{ m}^2$
- 2) gården väljer åtgärd 1.5b -> det boxutrymme som behövs är $6 \text{ m}^2 + 10 \text{ m}^2 = 16 \text{ m}^2$
- 3) gården väljer både åtgärd 1.5a och åtgärd 1.5b -> det boxutrymme som behövs är $44 \text{ m}^2 + 16 \text{ m}^2 = 60 \text{ m}^2$

1.5 a) Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för mjölkkor och dikor

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla mjölkkor och dikor som har kalvat. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla kor och dikor som har kalvat.

För varje påbörjat 20-tal kor ska det finnas minst en fast eller monterbar fristående box eller ett motsvarande utrymme för ett nötkreatur som är sjukt, som ska vårdas eller som ska kalva. I grupp- eller ensamboxar ska det finnas minst $11 \text{ m}^2/\text{djur}$. I en gruppbox ska det finnas beredskap att inhägna djur för sig. På gårdar med mjölkboskap ska kalvningsutrymmet ligga i närheten av mjölkstationen eller någon annanstans så att en ko som kalvat kan mjölkas med maskin.

Boxarna ska utrustas så att

- 1) det i dem hela tiden finns tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet,
- 2) liggplatsen är välströad och mjuk och har helt golv,
- 3) det är möjligt att hålla rummet eller djuret varmt vid behov,
- 4) ett nötkreatur som är i boxen kan se andra nötkreatur,
- 5) det djur som vårdas kan fixeras snabbt och hanteras på ett tryggt sätt,
- 6) det är möjligt att mjölka mjölkkor med maskin.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför.

1.5 b) Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla nötkreatur, med undantag av mjölkkor och dikor som har kalvat samt kalvar som är yngre än 2 månader. Ersättning för välbefinnande betalas för gårdens alla nötkreatur, utom kalvar som är yngre än 2 månader och sådana mjölkkor och dikor som har kalvat.

För varje påbörjat 50-tal nötkreatur ska det finnas minst en fast eller monterbar fristående box eller motsvarande utrymme för nötkreatur som är sjuka, som ska vårdas eller (kvigor) som ska kalva. I grupp- eller ensamboxar ska det för nötkreatur som är under 12 månader gamla finnas minst 6 m²/djur och för nötkreatur som är över 12 månader gamla minst 10 m²/djur. I en gruppbox ska det finnas beredskap att inhägna djur för sig.

Boxarna ska utrustas så att

- 1) det i dem hela tiden finns tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet,
- 2) liggplatsen är välströad och mjuk och har helt golv,
- 3) det är möjligt att hålla rummet eller djuret varmt vid behov,
- 4) ett nötkreatur som är i boxen kan se andra nötkreatur,
- 5) det djur som vårdas kan fixeras snabbt och hanteras på ett tryggt sätt.

Nötkreatur som är över 6 månader gamla kan placeras i boxar med spaltgolv, om där finns liggplats med gummimatta, gummibeklädda stavar eller andra motsvarande konstruktioner som gör golvet mjukare. De konstruktioner som används för att göra golvet mjukare ska hållas i skick och de ska vid behov bytas ut.

Boxarnas yta beräknas så här:

1. Räkna ut antalet boxar (1/påbörjat 50-tal djur)
2. Räkna ut totalantalet 10 m²-boxar (1/påbörjat 50-tal djur över 12 mån.)
3. Resten av boxarna 6 m²

Exempel:

- färre än 50 nötkreatur i olika åldrar (ej mjölkkor) -> en box som är 10 m^2
- 45 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 45 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 2 boxar: $6 \text{ m}^2 + 10 \text{ m}^2 = 16 \text{ m}^2$
- 35 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 55 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 2 boxar: $2 \times 10 \text{ m}^2 = 20 \text{ m}^2$
- 130 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 110 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 5 boxar: $2 \times 6 \text{ m}^2 + 3 \times 10 \text{ m}^2 = 42 \text{ m}^2$
- 130 nötkreatur som är yngre än 12 månader och 140 nötkreatur som är åtminstone 12 månader -> 6 boxar: $3 \times 6 \text{ m}^2 + 3 \times 10 \text{ m}^2 = 48 \text{ m}^2$

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför.

2. ÅTGÄRDER FÖR SVIN

Minimiantalet svin som en gård ska ha för att kunna ingå förbindelsen är 15 djurenheter, och det ska i genomsnitt uppfyllas under båda förbindelseåren. Tillfälligtvis kan djurantalet vara lägre än så, men det genomsnittliga djurantalet ska uppfyllas.

2.1 Utfodring och skötsel av svin

Villkoren för åtgärden ska iaktas i fråga om gårdens alla svin, med undantag av diande grisar. Ersättning för välbefinnande betalas för alla de djurkategorier av svin som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning. Undantag: i åldersklassen 0–3 månader beaktas bara 2/3 av djuren.

Som miniminivå för åtgärden ska 5 § 1 mom. i djurskyddslagen, 4 § 2 mom. och 9 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 6 § 2 mom., 7 § 2 mom. och 15 § i statsrådets förordning om skydd av svin (629/2012) iaktas.

Alla djur ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet.

Följande skriftliga planer krävs inom åtgärden:

a) Utfodringsplan: För utfodringen av svin ska det för varje djurkategori finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och där djurens näringsämnesbehov, tillväxt, avkastningsnivå eller produktionsstadium har beaktats.

b) Produktionsplan: Svininstallar med smågrisproduktion ska ha en skriftlig produktionsplan som innehåller insemineringstidtabeller, avvänjningstidtabeller och planering av produktionsprocessen. Uppgifterna i planen kan anges i elektronisk form, t.ex. i ett program för produktionshantering som gården använder. Med hjälp av dessa uppgifter är det möjligt att undvika överbeläggning i svinstallet.

c) Plan i händelse av funktionsstörningar: Gårdar med svin ska i händelse av funktionsstörningar ha en skriftlig plan som hålls uppdaterad och upptar de åtgärder som ska vidtas under ett el- eller vattenavbrott. Planen ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som vidtas på djurhållningsplatsen i fråga vid funktionsstörningar i utfodrings- eller vattningssystemet eller något annat system som inverkar på djurens välbefinnande.

I händelse av elavbrott ska det i alla byggnader på gården i kontinuerlig drift finnas ett reservsystem för alstring av elektricitet, med vars hjälp den maskinella ventilationen och vid behov vattningen, utfodringen och utgödslingen kan fungera.

Ersättningen för åtgärden baseras på kostnaderna för att göra upp utfodrings- och produktionsplaner. Dessutom uppkommer kostnader för testning och underhåll av

reservsystemet för alstring av elektricitet, för att göra upp en plan i händelse av funktionsstörningar och för att hålla planen uppdaterad.

2.2 Utomhusvistelse för sinsuggor och gyltor

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla dräktiga sinsuggor och gyltor som hålls i grupp (dräktighetsveckorna 5–15). En jordbrukare vars svin omfattas av ekologisk husdjursproduktion kan inte välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för de minst 8 månader gamla svin av honkön som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning.

Som miniminivå för åtgärden ska 12 § i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

Om vädret tillåter ska sinsuggor och gyltor rastas utomhus dagligen under perioden 1.5–30.9 eller minst två gånger i veckan året runt. Sinsuggor och gyltor ska ha möjlighet att böka och att vältra sig om sommaren. Det ska föras journal över utomhusvistelsen. Av journalen ska framgå när respektive djurkategori har vistats utomhus. Utomhusvistelsen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

2.3 Förbättrande av de förhållanden under vilka suggor och gyltor hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla dräktiga sinsuggor och gyltor som hålls i grupp. (dräktighetsveckorna 5–15). En jordbrukare vars svin omfattas av ekologisk husdjursproduktion kan inte välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för de minst 8 månader gamla svin av honkön som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning.

Som miniminivå för åtgärden ska 1 § 4 mom. och 4 § 1 mom. i djurskydds-förordningen samt 3 § 1, 2, 4 och 5 mom., 4 § 3 och 4 mom. samt 10 § i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

I gruppboxar ska den sammanlagda fria golvytan utanför häckarna vara minst 2,25 m²/djur, där minst 1,3 m²/djur ska utgöra välströat liggunderlag med helt golv.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som minskningen av djurantalet medför.

2.4 Förbättrande av grisningsförhållandena

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla suggor och gyltor. En jordbrukare vars svin omfattas av ekologisk husdjursproduktion kan inte välja

åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för de minst 8 månader gamla svin av honkön som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning.

Som miniminivå för åtgärden ska 1 § 4 mom. i djurskyddsförordningen samt 3 § 1, 2, 4 och 5 mom., 4 § 3 och 4 mom., 5 § 1 mom., 9 § och 16 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

Suggor och gyltor ska ha möjlighet till fri grisning. Efter grisningen får suggan eller gyltan hållas i grisionshäcken tillfälligt i högst sju dygn, om suggan är aggressiv, orolig eller om det finns något annat godtagbart skäl till det. Jordbrukaren ska föra uppdaterad journal över användningstiden för grisionshäcken och orsaken till att den används.

Grisningsboxens yta ska vara minst 6 m². Av denna yta ska smågrisarna ha minst 1 m² sådant utrymme där boxkonstruktionerna skyddar smågrisarna från att hamna under suggan. Sådana konstruktioner är skyddsräcken, väggöppningar nedtill, fristående, sluttande väggar på insidan av boxen i vilkas nedre kant smågrisarna ryms eller andra motsvarande konstruktioner. I det område som skyddas av boxkonstruktionerna ska smågrisarna ha en välströad liggplats där alla smågrisar får plats att ligga ned samtidigt. I grisionsboxen ska gyltan och suggan hela tiden fram till grisningen ha tillgång till lämpligt löst bomaterial (t.ex. halm, spån eller papper).

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet, merarbetet och det inkomstbortfall som uppkommer i och med att det blir nödvändigt att minska djurantalet.

2.5 Ströade boxar för slaktsvin och avvanda grisar

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla avvanda grisar och gårdens alla slaktsvin. Jordbrukaren kan inte samtidigt välja både åtgärd 2.5 Ströade boxar för slaktsvin och avvanda grisar och åtgärd 2.7 Stimulans för svin. En jordbrukare vars svin omfattas av ekologisk husdjursproduktion kan inte välja åtgärden. Ersättning för välbefinnande betalas för de slaktsvin i åldern över 3 månader–under 8 månader som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning, och dessutom beaktas 2/3 av djuren i åldersklassen 0–3 månader.

Som miniminivå för åtgärden ska 1 § 4 mom. och 4 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 3 § 1, 4 och 5 mom., 4 § 3 och 4 mom. samt 5 § 1 och 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

Slaktsvin och avvanda grisar ska ha en välströad liggplats med helt golv. Med strö avses antingen djupströbädd eller strö och 2-klimatsbox. I slaktsvinstall kan även golvvärme i kombination med mycket strö användas. Alla svin ska kunna ligga ned samtidigt på liggplatsen.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

2.6 Smärtlindring vid kastrering och alternativ till kirurgisk kastrering

Jordbrukaren kan välja antingen alternativ a eller alternativ b. Som miniminivå för åtgärderna ska 26 a § 1 och 2 mom. i djurskyddslagen, 20 § i lagen om medicinsk behandling av djur samt 23 § 1 mom. 5 punkten i djurskyddsförordningen iakttas.

2.6 a) Smärtlindring för smågrisar av hankön före och efter kirurgisk kastrering

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla smågrisar av hankön. Åtgärden kan väljas av svinstallar med smågrisproduktion och integrerade svinstallar. När ersättning för välbefinnande betalas beaktas hälften av de djur i åldersklassen 0–3 månader som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning.

Smågrisar av hankön ska i samband med kirurgisk kastrering och dagen efter den ges smärtstillande medel som injektion eller oralt för behandling av kvarstående smärta (för närvarande kan smärtstillande medel ges oralt bara vid kastreringar som företas när grisen är mer än 7 dygn gammal)

Ersättningen för åtgärden baseras på merarbetet och läkemedelskostnaderna.

2.6 b) Immunokastrering av slaktsvin

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla slaktsvin av hankön. Ersättning för välbefinnande betalas för hälften av de djur i åldersklassen över 3 månader–under 8 månader som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning.

Slaktsvin ska kastreras med ett vaccin för immunokastrering. Vaccin för immunokastrering ska ges två gånger i enlighet med anvisningarna för vaccinet.

Ersättningen för åtgärden baseras på merarbetet, läkemedelskostnaderna och inkomstbortfallet.

2.7 Stimulans för svin

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla svin, med undantag av diande grisar. Jordbrukaren kan inte samtidigt välja både åtgärd 2.5 Ströade boxar för slaktsvin och avvanda grisar och åtgärd 2.7 Stimulans för svin. Ersättning för välbefinnande betalas för alla de djurkategorier som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning. Undantag: i åldersklassen 0–3 månader beaktas bara 2/3 av djuren.

Som miniminivå för åtgärden ska 13 § 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

I boxar för svin ska det finnas sådana fasta stimulerande föremål och stimulerande föremål som tillförs dagligen som svinen kan böka i och tugga på. De stimulerande föremålen ska vara av sådant material som är oskadligt för svinet och som svinet kan tugga på eller riva utan risk. Med stimulerande föremål som tillförs dagligen avses halm, spån, papper eller annat motsvarande löst material. Mängden löst material ska vara sådan att alla svin i boxen hela tiden kan använda materialet samtidigt.

Med fasta stimulerande föremål avses sådana föremål av naturmaterial som hela tiden finns i boxen. Som fasta stimulerande föremål ska användas t.ex. avsågade stamdelar av lövträd som fästs vid eller hängs upp på en vägg, säckvävsbollar som tillverkas av naturfiber samt rep eller säckbitar av naturfiber för smågrisar eller något annat hållbart naturmaterial som svinet kan tugga på. Det ska finnas minst ett fast stimulerande föremål per 6 svin.

Ersättningen för åtgärden baseras på merarbetet och materialkostnaderna.

2.8 Sjuk- och behandlingsboxar för svin

Åtgärden gäller gårdens alla svin, med undantag av diande grisar. Ersättning för välbefinnande betalas för alla de djurkategorier av svin som gården har uppgett i sin ansökan om utbetalning. Undantag: i åldersklassen 0–3 månader beaktas bara 2/3 av djuren.

Som miniminivå för åtgärden ska 5 § 1 mom. i djurskyddslagen, 1 § 4 mom., 4 § 1 mom. och 11 § i djurskyddsförordningen och 3 § 1, 4 och 5 mom., 4 § 3–5 mom., 5 § 1 och 3 mom., 7 § 2 mom. 10 och 11 § samt 15 § 3 och 4 mom. i statsrådets förordning om skydd av svin iakttas.

Sjuka eller skadade svin ska förflyttas till en sjuk- och behandlingsbox. Boxutrymmet ska utgöra minst 5 % av utrymmesbehovet för det totala antalet svin på djurhållningsplatsen. I boxen kan man tillfälligt hålla friska svin, men vid behov ska de rymmas in i andra boxar. Sjuk- och behandlingsboxarna ska garantera sjuka svin förhållanden där de hela tiden har tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet och där de klarar av att äta och vila utan problem. I sjuk- och behandlingsboxar kan det finnas flera sjuka svin eller svin som vårdas, men det ska finnas beredskap att inhägna djur för sig. I sjuk- och behandlingsboxen ska det finnas en välströad liggplats med helt golv för varje djur i boxen. Det ska finnas möjlighet att värma djuret.

Ersättningen för åtgärden baseras på ströet och merarbetet.

3. ÅTGÄRDER FÖR FÅR OCH GETTER

Minimiantalet får och getter som en gård ska ha för att kunna ingå förbindelsen är 5 djurenheter, och det ska i genomsnitt uppfyllas under båda förbindelseåren. Tillfälligtvis kan djurantalet vara lägre än så, men det genomsnittliga djurantalet ska uppfyllas.

3.1 Utfodring av får och getter

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla får och getter.

Som miniminivå för åtgärden ska 5 § 1 mom. i djurskyddslagen, 9 § 1 mom. i djurskyddsförordningen, 6 § 2 mom. och 12 § i statsrådets förordning om skydd av får (587/2010) samt 6 § 3 mom. och 11 § 1 och 3–5 mom. i statsrådets förordning om skydd av getter (589/2010) iakttas.

På gården ska det för varje djurkategori finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och på grovfoderanalyser. På gårdar med får ska fårens tillväxtstadium, produktionsnivå och skede i produktionsperioden beaktas, och på gårdar med getter ska getternas tillväxtstadium, skede i mjölkproduktionsperioden och mängden mjölk som besättningen producerar beaktas.

Separata utfodringsplaner ska utarbetas åtminstone för utfodringsperioder av olika typ, såsom inomhus- och utomhusutfodringsperioden. I utfodringsplanen för får- och gettgårdar kan man i fråga om betesgräs använda tabellvärden i stället för en foderanalys.

Får och getter ska ha tillgång till tillräckligt med grovfoder. Alla djuren ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet.

Att vattnet inte fryser kan man säkerställa genom t.ex. uppvärmbara vattenbehållare eller genom att tillräckligt ofta tillsätta mera dricksvatten i vattenbehållaren.

Ersättningen för åtgärden baseras på kostnaderna för utfodringsplanen och foderanalysen.

3.2. Förbättrande av de förhållanden under vilka får och getter hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla får och getter.

Som miniminivå för åtgärden ska 1 § 4 mom. och 4 § 1 mom. i djurskyddsförordningen, 4 och 5 § i statsrådets förordning om skydd av får samt 4 och 5 § i statsrådets förordning om skydd av getter iakttas.

I boxar för får och getter ska det finnas en välströad och mjuk liggplats med helt golv där alla djur får plats att ligga ner samtidigt.

Om får eller getter av godtagbar anledning hålls ensamma, ska boxen vara minst 2,0 m² och till sin form sådan att fåret eller geten obehindrat kan vända sig om. Fåret eller geten ska kunna se andra får eller getter.

Lamm ska ha lammkammare från det att de är två veckor gamla. Minimiytan i lammkammare är 0,2 m²/lamm.

Avvanda lamm och killingar ska hållas i grupp.

I boxarna ska avvanda lamm som är under 4 månader gamla till sitt förfogande ha minst 0,6 m² golvyta/lamm och lamm som är minst 4 månader gamla minst 1,0 m²/lamm.

Avvanda killingar som är under 6 månader gamla ska till sitt förfogande ha minst 0,33 m² golvyta/killing och killingar som är minst 6 månader gamla minst 0,6 m²/killing.

Baggar och bockar ska hållas i gruppboxar, utom om veterinärmedicinska skäl eller djurets aggressiva beteende kräver isolering. Om det finns en enda bagge/bock på gården, ska kriterierna för ensamboxar iaktas. I gruppboxar ska det finnas 1,7 m²/bagge eller bock. Om en bagge eller bock hålls i en separat box, ska ensamboxens yta vara minst 2,0 m² och från boxen ska djuret kunna se minst en annan individ.

I grupp- och ensamboxar ska djuren hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet.

Ersättningen för åtgärden baseras på det ytterligare ströet samt kravet på boxstorlek.

3.3 Skötsel av får och getter

Villkoren för åtgärden ska iaktas i fråga om gårdens alla får och getter.

Som miniminivå för åtgärden ska 5 § 1 mom. och 26 a § 1 och 2 mom. i djurskyddslagen, 11 § i djurskyddsförordningen, 20 § i lagen om medicinsk behandling av djur, 3 § 3 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 mom., 12 § 3 mom. och 15 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av får samt 3 § 3 mom., 4 §, 5 § 1 och 3 mom. och 11 § 4 och 5 mom. i statsrådets förordning om skydd av getter iaktas.

Får som är över 1 år gamla ska klippas 2 gånger per kalenderår. *Kalenderåret* 2015 räcker dock en enda klippning. Klippningsdagarna ska journalföras.

På gårdar med får och getter ska det finnas en plan för bekämpning av parasiter baserad på provtagning av spillning, och behandlingar mot parasiter ska antecknas i

den normala läkemedelsjournalen. Spillningsprov ska tas minst två gånger om året när det gäller de djur som nämns i planen för bekämpning av parasiter. *Kalenderåret 2015* räcker det att spillningsprov tas en enda gång.

Planen för bekämpning av parasiter kan göras upp av en veterinär ensam eller av en veterinär tillsammans med en expert på får.

Tackor och deras nyfödda lamm ska ha en lamningsbox där golvytan är minst 2,2 m². Boxen ska vara försedd med uppvärmningsmöjlighet och/eller vara värmeisolerad. Lamningsboxar ska användas för att säkerställa präglingen mellan tacka och lamm.

Sjuka eller skadade får eller getter ska flyttas till en sjukbox. När det gäller sjuka eller skadade får eller getter kan det byggas en box kring det sjuka eller skadade djuret, för att djuret inte ska avskiljas från sin flock. I sjuk- och behandlingsboxar kan det finnas flera sjuka djur samtidigt, men det ska finnas beredskap att isolera ett djur.

Sjuka eller skadade får eller getter ska kunna se en annan individ.

Sjuk- och behandlingsboxarna ska vara välströade och mjuka och ha helt golv och det ska finnas möjlighet att värma djuret.

I sjuk- och behandlingsboxar som används gemensamt av flera djur ska det finnas minst 1,8 m²/får eller get. I ensamboxar ska det finnas minst 2 m²/får eller get.

I lamnings- och sjukboxar ska djuren hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet.

Som vattenbehållare kan man användas en automatisk vattenbehållare, en hink som fylls på tillräckligt ofta eller ett vattenkar som är gemensamt för flera boxar.

Ersättningen för åtgärden baseras på planen för bekämpning av parasiter, klippningen av fåren samt sjuk- och behandlingsboxarna.

3.4 Betesgång och rastning för får och getter

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla får och getter som är minst 3 månader gamla.

Jordbrukaren kan välja antingen alternativ a eller alternativ b.

Om gården har en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion som gäller får eller getter, kan åtgärden inte väljas.

Som miniminivå för åtgärderna ska 8 § i statsrådets förordning om skydd av får och 8 § i statsrådets förordning om skydd av getter iakttas.

3.4 a) Betesgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för får och getter

Får och getter som är minst 3 månader gamla, utom hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda samt vid behov hongetter och tackor under veckan efter lamningen/killningen, ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 60 dagar.

Får och getter, utom hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda samt hongetter och tackor under veckan efter killningen/lamningen, ska rastas utomhus också utanför betesperioden minst en gång per vecka, om vädret tillåter.

Betesgången och rastningen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

På betet och i rastgården ska getterna ha möjlighet att tillgodose sitt medfödda behov av att klättra. Där ska finnas t.ex. en stor sten eller motsvarande som getterna kan klättra upp på.

Det ska föras journal över betesgång och rastning.

Ersättningen för åtgärden baseras på ordnandet av betesgång och rastning.

3.4 b) Långvarigare betesgång under betesperioden för får och getter

Får och getter som är minst 3 månader gamla, utom hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda samt vid behov hongetter och tackor under veckan efter lamningen/killningen, ska under perioden 1.5–30.9 släppas på bete under minst 90 dagar.

Betesgången får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom. Gården ska ha ett veterinärutlåtande om de gårdsspecifika begränsningar som hänför sig till djursjukdom.

På betet ska getterna ha möjlighet att tillgodose sitt medfödda behov av att klättra. Där ska finnas t.ex. en stor sten eller motsvarande som getterna kan klättra upp på.

Det ska föras journal över betesgången.

Ersättningen för åtgärden baseras på ordnandet av betesgång.

4. ÅTGÄRDER FÖR FJÄDERFÄ

Minimiantalet fjäderfän som en gård ska ha för att kunna ingå förbindelsen är 14 djurenheter av värphöns (1 000 hönor), 70 djurenheter av broilrar (10 000 broilrar) och 60 djurenheter av kalkoner (2 000 kalkoner). Kravet på minimiantalet fjäderfän ska uppfyllas under hela förbindelseperioden, utom när det gäller produktionsuppehåll som utgör ett normalt inslag inom produktionsinriktningen.

4.1 Utfodring och skötsel av fjäderfä

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla värphöns, broilrar och kalkoner.

Som miniminivå för åtgärden ska 5 § 1 mom. i djurskyddslagen, 9 § 1 mom. i djurskyddsförordningen, 5 § 3 mom., 11 § 2 mom. samt 12 § 2 och 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av höns (673/2010), 6 § 3 mom. och 10 § i statsrådets förordning om skydd av broilrar (375/2011) samt 6 § 2 och 3 mom. och 10 § i statsrådets förordning om skydd av kalkoner (677/2010) iakttas.

På fjäderfäanläggningar ska det för varje djurkategori finnas en skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och där djurens tillväxt, produktionsnivå och produktionsskede har beaktats.

Om fabrikstillverkat foder som tillverkaren redan har analyserat samt kompletterande foder används i utfodringen, ska proteinet i den kompletterande spannmålen analyseras. Analysen ska göras vid byte av utfodringsplanen, om spannmålspartiet byts. Resultatet av proteinanalysen ska ingå som en del i utfodringsplanen. Utfodringsplanen kan vara i elektronisk form.

Till fåglar som är minst en vecka gamla ska som stimulerande foder ges hela korn som blandats i fodret. Också industriella foderblandningar där det finns hela korn vars protein har analyserats kan användas.

När det gäller slaktfjäderfä ska utfodringen under de första uppfödningdagarna ske på papper. I stället för papper kan papp eller kartong (t.ex. äggkartonger) användas i fråga om kalkoner.

Ersättningen för åtgärden baseras på utfodringsplanen, fodersädsanalyserna och de hela kornen.

4.2 Förbättrande av de förhållanden under vilka broilrar och kalkoner hålls

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla broilrar och kalkoner.

Som miniminivå för åtgärden ska 41 a § 2 mom. i djurskyddslagen samt 15 § 2 mom., 16 § och 19 § 1 och 3 mom. i statsrådets förordning om skydd av broilrar iakttas.

I rapporten över ett slaktparti broilrar får %-andelen slaktkroppar som kasserats på grund av ödem vara högst 1 %, och resultatet av bedömningen av hudinflammation på trampdynorna ska ligga under 40 poäng. Om resultatet av bedömningen av hudinflammation på trampdynorna ligger under 30 poäng, beaktas inte andelen slaktkroppar som kasserats på grund av ödem.

När det gäller rapporten över ett slaktparti kalkoner ska %-andelen hela slaktkroppar som kasserats vara mindre än 6,5 % för partier som slaktats under perioden 1.5–30.9 och mindre än 5 % för partier som slaktats under perioden 1.10–30.4.

I %-andelen hela slaktkroppar som kasserats beaktas inte %-andelen slaktkroppar som kasserats på grund av färskas krosskador, frakturer eller på grund av något annat än fågeluppfödarens verksamhet.

Slaktrapporterna ska ges in till kommunen före utgången av januari året efter förbindelseåret. De ska bevaras under förbindelseåret + fyra år. Bokföring och bevarande av handlingarna är villkor för att ersättning för åtgärden ska beviljas.

Djurantalet beräknas som ett medelvärde av de slaktpartier som uppfyller åtgärdsvillkoren. Om en flock dunungar som anlånt till gården har slaktats i två eller flera partier, kombineras partierna så att de motsvarar den ursprungliga flocken. Antalet djur i de godkända slaktpartier som består av en och samma flock dunungar räknas ihop.

Om något parti inte uppfyller kraven för åtgärden, kasseras det.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som förbättrandet av förhållandena i uppfödningens anläggningen medför.

4.3 Förbättrande av luftkvaliteten i värphönserier

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla värphöns.

Som miniminivå för åtgärden ska 2 § 1 mom. och 4 § 1 mom. i djurskyddsförordningen samt 4 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av höns iakttas.

Spillningen ska avlägsnas ur hönseriet minst tre gånger per vecka. Det gör att luftkvaliteten i hallen förbättras och ammoniakhalten i luften sänks.

Ammoniakhalten i luften per vecka ska vara under 18 ppm i ett golvhönseri och under 8 ppm i ett burhönseri. Gården ska ha antingen en dator som reglerar ventilationen och lämpar sig för mätning av ammoniakhalten eller utrustning för mätning av ammoniakhalten. Det ska föras journal över utgödslingen och luftens ammoniakhalt.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som hänför sig till utgödslingen och ammoniakmätningen.

4.4 Stimulerande föremål för fjäderfä

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla värphöns, broilrar och kalkoner.

Villkoret kan inte väljas, om gården har ett hönshus med stimulansburar (= inredda burar).

Förbindelsevillkoren för denna åtgärd ska börja uppfyllas 13.5.2015.

Som miniminivå för åtgärden ska 11 § 3 mom., 12 § 4–6 mom. och 13 § 1 och 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av höns, 4 § 6 mom. i statsrådets förordning om skydd av broilrar samt 4 § 1 och 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av kalkoner iakttas.

Träbitar som hängts upp i kedjor eller plastföremål som är lösa och som fåglarna kan snurra på, hängande rep eller andra motsvarande föremål (t.ex. lösa träbriketter, innebandy- och golfbollar, tillräckligt hållbara saftflaskor av plast) ska användas som stimulerande föremål.

I varje avdelning i en kalkonhall ska det finnas två stimulerande föremål för varje påbörjat 100-tal kvadratmeter.

I broilerhallar och hallar för värphöns ska det i varje avdelning finnas fyra stimulerande föremål för varje påbörjat 100-tal kvadratmeter.

De stimulerande föremålen behöver inte vara jämnt fördelade i avdelningarna. De kan avlägsnas tidigast 3 dygn innan fåglarna samlas ihop. Då ska föremålen emellertid förvaras så att deras existens kan bevisas. När de stimulerande föremålen placeras ut och väljs ska jordbrukaren ägna särskild uppmärksamhet åt att hygien- och underhållsåtgärderna löper smidigt samt förvissa sig om att föremålen är trygga.

Ersättningen för åtgärden baseras på de stimulerande föremålen och underhållet av dem.

4.5 Nivåer, ramper och sittpinnar för fjäderfä

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla värphöns, broilrar och kalkoner. Villkoret kan inte väljas, om gården har ett hönshus med stimulansburar.

Förbindelsevillkoren för denna åtgärd ska börja uppfyllas 13.5.2015.

Som miniminivå för åtgärden ska 11 § 3 mom., 12 § 4–6 mom. och 13 § 1 och 2 mom. i statsrådets förordning om skydd av höns, 4 § 6 mom. i statsrådets förordning om skydd av broilrar samt 4 § 1 mom. i statsrådets förordning om skydd av kalkoner iakttas.

Värphöns ska ha nivåer eller ramper till sitt förfogande.

Broilrar och kalkoner ska ha nivåer, ramper eller sittpinnar till sitt förfogande.

Alla fjäderfän ska ha nivåer eller ramper som utgör minst 10 % av *avdelningens* yta. Exempel: $1\ 000\ \text{m}^2 \times 10\ \% = 100\ \text{m}^2$.

Minst 10 % av slaktfjäderfäna ska ha sittpinne så att varje broiler har minst 15 cm sittpinne och varje kalkon minst 20 cm sittpinne (exempel som gäller broilrar: $20\ 000 \times 0,10 \times 0,15\ \text{m} = 300\ \text{m}$, exempel som gäller kalkoner: $4\ 000 \times 0,10 \times 0,20\ \text{m} = 80\ \text{m}$).

När uppfödningssringar används vid startuppfödning av kalkoner behövs i dem inte nivåer, ramper eller sittpinnar under de 7 första dyggen.

I fråga om kalkoner kan mängden nivåer, ramper och sittpinnar beräknas utgående från djurantalet i slutuppfödningsskedet, alltså efter att kalkonerna har könssorterats och placerats i olika avdelningar.

Om gården har både nivåer, ramper och sittpinnar kan mängderna räknas ihop. Exempel: 5 % av *avdelningens* yta utgörs av ramper och 5 % av *avdelningens* yta utgörs av nivåer.

Exempel på hur beräkningen görs, om en gård med slaktfjäderfän använder ramper, nivåer och sittpinnar: (*hallen=avdelningen*)

Behov av ramper, nivåer och sittpinnar för broilrar

		Behov av sittpinnar, m
Broilrar, st.	40 000	600
Hallens yta m ²	2 300	
Behov av ramper och nivåer, m ²	230	
Om det finns sittpinnar, meter	400	
behövs dessutom ramper/nivåer	76,7	m ²
Om det finns ramper/nivåer, m ²	30	
behövs dessutom sittpinnar	521,7	m

Exempel 1:

I hallen finns 40 000 broilrar. Broilrarna har tillgång till 400 m sittpinnar, och resten av kravet fylls med ramper och nivåer.

Behov av sittpinnar: $40\,000 * 0,1 * 0,15\text{ m} = 600\text{ m}$

Mängden ramper och nivåer beräknas så här:

(behov av sittpinnar – mängden sittpinnar/behov av sittpinnar) * hallens yta * 0,1

$(600 - 400/600) * 2\,300 * 0,1 = 76,7\text{ m}^2$

Exempel 2:

I hallen finns 40 000 broilrar. Broilrarna har tillgång till 30 m² ramper och nivåer, och resten av kravet fylls med sittpinnar.

Behov av ramper och nivåer: $2\,300 * 0,1 = 230\text{ m}^2$

Mängden sittpinnar beräknas så här:

(behov av nivåer – mängden nivåer/behov av nivåer) * antalet broilrar * 0,1 * 0,15 m

$$(230 - 30/230) * 40\,000 * 0,1 * 0,15 = 521,7 \text{ m}$$

Behov av ramper, nivåer och sittpinnar för kalkoner

	Behov av sittpinnar, m	
Kalkoner, st.	10 000	200
Hallens yta m ²	1 000	
Behov av ramper och nivåer, m ²	100	
Om det finns sittpinnar, meter	50	
behövs dessutom ramper/nivåer	75 m ²	
Om det finns ramper/nivåer, m ²	80	
behövs dessutom sittpinnar	40,0 m	

Exempel 1:

I hallen finns 10 000 kalkoner. Kalkonerna har tillgång till 50 m sittpinnar, och resten av kravet fylls med ramper och nivåer.

Behov av sittpinnar: $10\,000 * 0,1 * 0,2 \text{ m} = 200 \text{ m}$

Mängden ramper och nivåer beräknas så här:

$(\text{behov av sittpinnar} - \text{mängden sittpinnar} / \text{behov av sittpinnar}) * \text{hallens yta} * 0,1$

$$(200 - 50/200) * 1\,000 * 0,1 = 75 \text{ m}^2$$

Exempel 2:

I hallen finns 10 000 kalkoner. Kalkonerna har tillgång till 80 m² ramper och nivåer, och resten av kravet fylls med sittpinnar.

Behov av ramper och nivåer: $1\,000 * 0,1 = 100 \text{ m}^2$

Mängden sittpinnar beräknas så här:

(behov av nivåer – mängden nivåer/behov av nivåer) * antalet kalkoner * 0,1*0,2 m
(100 – 80/100)*10 000*0,1*0,2 = 40 m

Som material för nivåer, ramper och sittpinnar kan man använda trä, plast eller metall. Fåglarna ska ha möjlighet att röra sig under dem. Sittpinnarna ska vara runda och fåglarna ska kunna kröka *tårna* omkring dem.

- Foder- och vattenlinjer som är i bruk och från vilka man har avlägsnat vajrarna ovanpå rören kan *uppfylla hälften av kravet på sittpinnar, nivåer eller ramper*, om de uppfyller de ovannämnda kriterierna för sittpinnar.
  - Till exempel: kraven av villkoren är 200 m sittpinnar, foder- och/eller vattenlinjer som är i bruk kan utgöra 100 m.

Nivåerna, ramperna och sittpinnarna ska vara hållbara och säkra. *I fråga om slaktfjäderfän finns det inga bestämmelser om hur långa avstånden mellan sittpinnar, nivåer eller ramper ska vara.*

Om det i ett hönseri finns åtminstone 350 **värphöns**, ska det vågräta avståndet mellan sittpinnarna vara åtminstone 30 cm och avståndet från väggen åtminstone 20 cm. I ett hönseri där hönorna kan röra sig fritt mellan olika nivåer får det finnas högst fyra nivåer. Den fria höjden mellan nivåerna ska vara åtminstone 45 cm.

Om djurtätheten i ett värphönshus med flervåningssystem för frigående hönor är högst 9 hönor/m² golv som hönorna har till sitt förfogande annanstans än på nivåer, kan nivåerna räknas som nivåer också inom ersättningen för välbefinnande.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som hänför sig till montering, förflyttning, rengöring och underhåll av nivåerna, ramperna och sittpinnarna.

4.6 Utomhusvistelse för höns och kalkoner

Villkoren för åtgärden ska iakttas i fråga om gårdens alla värphöns och kalkoner. Villkoret kan inte väljas, om gården har ett hönshus med stimulansburar eller en förbindelse om ekologisk husdjursproduktion som gäller fjäderfän. Hönsrier med utehöns (free range-höns) kan välja åtgärden.

Som miniminivå för åtgärden ska 13 § 4 mom. i statsrådets förordning om skydd av höns, 7 § i statsrådets förordning om skydd av kalkoner samt de bestämmelser om åtgärder för förebyggande av aviär influensa (fågelinfluensa) som utfärdats med stöd av 12 § i lagen om djursjukdomar (55/1980) iakttas.

Om vädret tillåter ska gårdens alla höns och kalkoner rastas utomhus minst två gånger per vecka året runt. På grund av risk för djursjukdom gäller detta krav dock inte perioden 1.3–31.5. Utfodringsplatsen ska finnas inomhus. Under sommaren ska fåglarna vistas utomhus på betesmark och under vintern ska utomhusvistelsen ske i en täckt rastgård. Det ska föras journal över utomhusvistelsen.

När hönsen och kalkonerna vistas utomhus ska de ha möjlighet att sandbada och sprätta i överensstämmelse med sina naturliga beteendemönster.

Ersättningen för åtgärden baseras på det merarbete som hänför sig till ordnande av utomhusvistelsen, journalföring och underhåll av rastgården.

Definitioner av olika djur:

I samband med ersättningen för djurens välbefinnande avses med

- 1) *nötkreatur* ett nötkreatur som hålls för produktion av mjölk, kött eller andra livsmedel eller hudar eller för andra motsvarande ändamål,
- 2) *diko* ett nötkreatur av Simmentalras som har fått avkomma och som i nötkreatursregistret har antecknats för annat än mjölkproduktion och en bison som har fått avkomma samt ett nötkreatur av rasen Aberdeen angus, Belgian Blue, Blonde d'Aquitane, Charolais, Hereford, Highland Cattle, Limousin, Piemontese, Dexter, Galloway och Texas Longhorn och ett annat nötkreatur som framavlats genom korsning med en sådan ras och som till minst 50 % är av köttras och har fått avkomma,
- 3) *dikokviga* ett minst åtta månader men högst fyra år gammalt nötkreatur av honkön som inte har kalvat, som är ämnat som diko och som i nötkreatursregistret har antecknats för något annat än mjölkproduktion,
- 4) *tjur* ett nötkreatur av hankön,
- 5) *köttnöt* tjurar, stutar, dikor, dikokvigor och andra nötkreatur som föds upp för köttproduktion,
- 6) *mjölkko* ett nötkreatur som har fått avkomma och som används för mjölkproduktion, som är av Simmentalras och som i nötkreatursregistret har antecknats för mjölkproduktion eller är av raserna Ayrshire, Jersey, Brown Swiss, Guernsey, Holstein eller Montbéliarde eller av östfinsk, västfinsk eller nordfinsk ras,
- 7) *kalv* ett nötkreatur som är yngre än sex månader,
- 8) *nötkreatur av hankön* tjurar och stutar,
- 9) *svin* ett svin som hålls för produktion av kött eller andra livsmedel eller för avel eller andra ändamål, dock inte vildsvin eller minigrisar som hålls som sällskapsdjur,
- 10) *smågris av hankön* ett högst tre månader gammalt svin av hankön,

- 11) *slaktsvin* ett minst tre månader men högst åtta månader gammalt svin,
- 12) *sugga* ett svin som har tagits med senast i den första räkningen och enligt den bokförda kalendermånadens första dag har grisat minst en gång eller ett minst åtta månader gammalt ungt svin som inte grisat men som är avsett att användas som sugga,
- 13) *gylta* ett svin från den första betäckningen eller insemineringen fram till grisningen,
- 14) *tacka* ett över 12 månader gammalt får av honkön,
- 15) *lamm* ett minst tre månader och högst 12 månader gammalt får,
- 16) *honget* en över 12 månader gammal get som har fått killingar, dock inte dvärgget,
- 17) *killling* en minst tre månader och högst 12 månader gammal get,
- 18) *bagge* ett får av hankön,
- 19) *bock* en get av hankön, dock inte en dvärgget,
- 20) *fjäderfä* värphöns samt broilrar och kalkoner som föds upp för köttproduktion,
- 21) *värphöna* en minst 16 veckor gammal höna vars äggproduktion används för konsumtion,
- 22) *broiler* en kyckling som har förädlats för köttproduktion och som slaktas vid omkring 40 dagars ålder samt en kyckling som slaktas vid minst 81 dagars ålder vid produktion som bedrivs enligt rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91.

Bevarande av handlingar

De anteckningar och handlingar som hänför sig till åtgärdsvillkoren ska bevaras i fyra år efter förbindelseperiodens utgång. I fråga om förbindelserna för 2015–2016 ska anteckningarna och handlingarna alltså bevaras till och med 31.12.2020.

Stödets offentlighet

Uppgifterna om ersättningen för djurens välbefinnande är offentliga, och den behöriga myndigheten sänder på begäran uppgifterna för påseende. EU förutsätter att medlemsstaterna i en söktjänst publicerar uppgifterna om de stöd, inklusive uppgifter om stöden till privatpersoner, som har betalats till stödtagarna ur Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU). Genom publiceringen av uppgifterna om stöden till privatpersoner strävar kommissionen efter att insynen i fondernas medelsanvändning ska bli större.

Tillsyn och påföljder

I syfte att granska att villkoren för beviljande och betalning av ersättning för djurens välbefinnande iakttas och att ersättningsvillkoren följs har myndigheterna rätt att utföra administrativa kontroller samt inspektioner på gårdarna som riktar sig till dem som får ersättning.

Vid tillsynen granskas gårdens djurantal och iakttagandet av stödvillkoren på det sätt som Europeiska unionens lagstiftning och den nationella lagstiftningen förutsätter.

Jordbrukaren är skyldig att utan ersättning för den myndighet som utför inspektion lägga fram alla handlingar som anknyter till ersättningen och att även i övrigt bistå vid inspektionen. I den omfattning som tillsynsuppgiften kräver har den som utför inspektion rätt att inspektera jordbrukarens husdjursbyggnader, djur och övriga områden som ersättningen gäller samt övriga förutsättningar för att ersättning ska beviljas och betalas ut. Hemfriden beaktas dock vid inspektionen.

Ersättningen minskas helt eller delvis, om det vid inspektionen noteras fel i djurantalet eller om jordbrukaren har underlåtit att iaktta ersättningsvillkoren. Minskningen påverkas av antalet djur som förkastas och av allvaret, omfattningen, varaktigheten hos samt upprepningen av försummelsen att iaktta ersättningsvillkoren. Europeiska unionens lagstiftning och den nationella lagstiftningen iakttas i fråga om minskning av ersättningen och beslut att inte betala ersättning.

Underlåtenhet att uppfylla basnivån (baseline-kravet) inverkar på den ersättning som betalas.

Om försummelsen av ett ersättningsvillkor är allvarlig eller om jordbrukaren har lagt fram förfalskade bevis eller inte har gett in de uppgifter som behövs, utesluts jordbrukaren från ersättningen för djurens välbefinnande för det aktuella året och det följande året.

Ersättning som betalats ut felaktigt eller utan grund återkrävs, om förutsättningarna för beviljande eller utbetalning av ersättningen inte har uppfyllts, jordbrukaren inte har följt ersättningsvillkoren, jordbrukaren har lämnat felaktig eller bristfällig information som i väsentlig grad har påverkat beviljandet eller utbetalningen av ersättningen, jordbrukaren hindrar genomförandet av en inspektion eller Europeiska unionens lagstiftning kräver det.

Sådana påföljder och återkrav i fråga om ersättningen för djurens välbefinnande som beror på felaktiga djurantal kan utsträckas till de fyra föregående åren. Påföljder i fråga om brister som gäller villkoren för djurens välbefinnande påförs fram till året för inledande av förbindelsen.

Lämnande av uppgifter

För att göra det möjligt att följa upp och utvärdera programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland (2014-2020), åtar sig en ersättningstagare som genomför åtgärder som ingår i programmet att på begäran lämna uppgifter om verkningarna av den åtgärd som ersätts.